

Ohrani vero in dobro vest.
Nekateri so to zavrgli
in v veri doživeli brodolom.
(1 Tim 1,19)

Gospod je pravičen,
ljubi pravičnost,
iskreni bodo gledali njegovo obličje.
(Ps 11,7)

Človekovo srce načrtuje svojo pot,
a Gospod vodi njegove korake.
(Prg 16,9)

Vselej bodite
vsakomur pripravljeni odgovoriti,
če vas vpraša za razlog upanja,
ki je v vas.
(1 Pt 3,15)

Kolikor ste soudeleženi
pri Kristusovem trpljenju,
bodite veseli, da se boste
veselili in radovali tudi,
ko se bo razodelo
njegovo veličastvo.
(1 Pt 4,13)

Kakor je Kristus
v moči Očetovega veličastva
vstal od mrtvih, smo tudi mi
stopili na pot novosti življenja.
(Rim 6,4)

Na svetu imate stisko,
toda bodite pogumni:
jaz sem svet premagal.
(Jn 16,33)

Resnično, resnično, povem vam:
Jokali in žalovali boste,
svet pa se bo veselil.
Vi boste žalovali, toda vaša žalost
se bo spremenila v veselje.
(Jn 16,20)

POMLADNA

Čez slemena še vedno zasneženih planin
so dahnille tople pomladne sape,
v cvetju dehtijo drevesa,
mlade trave si šepetajo pesem
prebujenega življenja.

Drug za drugim
se odpirajo razgledi očem,
za podjetnimi cilji zaplahutajo misli,
razsežnost dobrega zori med njimi.

Ob cvetju se razneži srce,
lepota razvname duha.
Oblake navadnih dni prežene spoznanje:
S teboj, vstali Gospod,
se vse prerodi!

B. Vrbovšek, Gospod, povsod vidim Tebe

Katero pero je v stanju opisati, kateri jezik
izgovoriti tisto trpljenje in bolečine matere,
ki je svojega ljubljenega Sina, prekritega z
ranami in s krvjo oblitega, spremljala na
morišče ter stala pod križem, ko jo je
Jezus izročil svojemu ljubljenemu učencu
Janezu. S svojimi ušesi je slišala, kako je
njen Sin izročil svojega duha v roke
Nebeškega Očeta, s svojimi očmi videla,
kako je nagnil glavo in umrl. Tu se je
izpolnila prerokba starčka Simeona:
»Tvoje srce, Marija, bo presunil meč.«
Toda Marija je tiho trpela, nobena tožba
ni prišla iz njenih ust. Tako je postala
Marija Kraljica mučencev, najlepši vzgled
trpečih žena in mater.

bl. Anton Martin Slomšek, Govori o Mariji

*Ker nas Bog neskončno ljubi, je v Jezusu
Kristusu postal človek. Ker nas nepopisno
ljubi, ker nam hoče biti blizu, svojega lastnega
Sina ni obvaroval pred smrtjo. Ker nas ljubi,
ne gleda na našo razcefranost, ampak nas
močno stisne v objem. Tudi takrat še verjame
vame, ko sama o sebi nisem več prepričana.
Zato je velika noč praznik, ko nam Bog pokaže
svojo ljubezen – skozi vse smrti našega
življenja. Bog pozna te naše smrti – pa nas
vseeno sprejme; to je znak njegove dokončne
ljubezni do ljudi. Da hodi z nami in nas vzame
resno. Umira z nami v naših smrtih, da bo z
nami šel v vstajenje. On je tisti, ki nas močno
stisne z rokam in nas pritisne k sebi.
To je velika noč. Da ne obtičimo v smrti,
ampak se vržemo v njegov objem.*

A. Scharz – Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje

In začel jih je učiti,
da bo Sin človekov
moral veliko pretrpeti,
da ga bodo starešine,
veliki duhovnik in pismouku zavrgli.
(Mr 8,31)

Pred praznikom pashe je Jezus,
ker je vedel, da je prišla njegova ura,
ko pojde k Očetu,
in ker je vzljubil svoje,
ki so bili na svetu,
tem izkazal ljubezen do konca.
(Jn 13,1)

Kajti v njem je bilo ustvarjeno vse,
kar je v nebesih in kar je na zemlji,
vidne in nevidne stvari,
tako prestoli kakor gospostva,
tako vladarstva kakor oblasti.

Vse je bilo ustvarjeno
po njem in zanj.
(Kol 1,16)

Ko je to izrekel,
je povzdignil oči proti nebu in dejal:
»... da bi bili vsi eno,
kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi,
da bi bili tudi oni v naju,
da bo svet veroval,
da si me ti poslal.«
(Jn 17,1.21)

Če ni vstajenja mrtvih,
potem tudi Kristus ni bil obujen.

Če pa Kristus ni bil obujen,
je tudi naše oznanilo prazno
in prazna tudi vaša vera.
Če samo zaradi tega življenja
zaupamo v Kristusa,
smo od vseh ljudi
najbolj pomilovanja vredni.
Toda Kristus je vstal od mrtvih,
prvenec tistih, ki so zaspali.
(1 Kor 15,13–14,19.20))

